

Maria Mazzarello (1837 – 1881) – Uitgebreide levensbeschrijving

Maria Mazzarello wordt geboren op 9 mei 1837 in Mornese, een dorpje in Noord-Italië met ongeveer 1200 inwoners. De wijngaarden op de hellingen vormen de belangrijkste bron van inkomsten voor heel wat families. Op de hoogtes verspreid, vind je talrijke kleine dorpen die ontstaan zijn rond een burcht, kasteel of kerk.

Maria Mazzarello of Maïn zoals ze genoemd wordt, groeit op in het gehucht “Mazzarelli” op enkele kilometers van de dorpskern. Haar ouders Giuseppe en Maddalena Calcagno zijn diep christelijke mensen. Als oudste van 10 kinderen (waarvan er 3 heel jong sterven) beleeft ze haar kinderjaren in een eenvoudig plattelandsgezin waar geen luxe is maar zeker ook geen armoede. Haar vader, waar ze naar opkijkt, leert haar lezen (onderwijs voor meisjes zal in Mornese voor het eerst in 1858 georganiseerd worden) en neemt haar mee voor het werk op het veld. Thuis neemt ze mee de verantwoordelijkheid op voor haar jonge broers en zussen. Ze blijkt al vlug een haantje-de-voorste te zijn, open en spontaan, aangetrokken door wat echt is, ook op gelovig vlak.

Maïn is ongeveer 12 jaar wanneer heel de familie naar de Valponasca trekt. De Valponasca is een vrij grote maar eenzame boerderij. Het is een plaats van stilte en van ongekende verten...Maïn groeit er op, werkend op de velden, zich engagerend in de parochie waar ze aansluit bij een pas opgericht groepje van jonge vrouwen die doorheen vorming, gebed en engegement hun geloof gestalte willen geven.

Het is een tijd waar ze geloof en inzet leert combineren. Vanuit het venster van haar zolderkamer ziet ze de parochiekerk: het wordt een contactpunt met christus en tegelijk met de parochiegemeenschap.

- 1860: Tyfus

1860 : een tyfusepidemie breekt uit in Piëmonte. Ook in Mornese vallen slachtoffers en Maïn neemt het risico om een oom en tante met hun kinderen te verzorgen. Zij wordt ziek, doodziek.

Voor de eerste keer ervaart ze ten volle haar eigen broosheid.
Haar gezondheid is geknakt en de fysieke kracht ontbreekt haar om haar vroegere droom nog te kunnen verwezenlijken: werken op het veld gecombineerd met inzet op de parochie kan niet meer voor haar.

Tijdens de lange herstelperiode sluit ze zich niet op in zichzelf, maar blijft rondkijken. Ze ontdekt een nieuwe opdracht: “Ik denk dat God wil dat we ons met de meisjes bezighouden”, vertrouwt ze haar vriendin Petronilla toe.

- Nieuw begin

Het wordt het begin van iets nieuws: eerst leren naaien en nadien een naaiatelier openen om de meisjes van Mornese vormingskansten te geven, naar hun eigen persoon, naar hun taak in het gezin en op gelovig vlak.

De weg van het dorpsplein tot aan de parochiekerk wordt een straat vol pleisterplekken. Het start met een naaiplaats, dan komt er enkele huizen verder een oratorium bij, wat verderop wordt een slaappleats voor de eerste internen ingericht en tenslotte vormen Maïn en Petronilla samen met 2 andere jonge vrouwen uit het dorp, Teresa en Johanna, een kleine gemeenschap in het 'huis van de Onbevleete' vlak bij de parochiekerk.

Hun manier van omgaan met de jongeren zorgt voor spanningen in de parochie. Naast het werk en de gelovige opvoeding creëren ze ruimte voor ontspanning, voor spel en vreugde...

Een eigen georganiseerd

'carnavalsfeest' doet de emmer overlopen, waardoor Maïn enkele maanden uit het dorp weg moet terug naar de Valponasca. Daar wonen en werken haar broers. In tegenstelling met vroeger kan ze niet meer meewerken en wordt het een tijd van bevraging: 'Is deze manier van opvoeden een goede manier of moet ik me meer teruggetrokken gedragen? Is het dit wat God van mij wil of ben ik mijn eigen zin aan het doordrijven?'

- Ontmoeting met Don Bosco

Juist in deze periode (1864) komt Don Bosco naar Mornese. Hij wordt uitgenodigd door Don Pestarino, de parochiepriester van Mornese die, gefascineerd door zijn persoon, salesiaan is geworden. Don Bosco en zijn jongens houden halt in het dorp: er klinkt muziek, geslacht, gejuich...

Ook Maïa geraakt geboeid door Don Bosco ook al wisselen ze geen woord met elkaar. Ze ziet in hem haar eigen droom gerealiseerd en voelt intuïtief zijn onvermoeibare zorg voor de jongeren aan. Voor god én voor de jongeren leven, is toch mogelijk !

Vanuit deze ontmoeting zal geleidelijk aan een samenwerking groeien: Don Bosco stuurt raadgevingen en een eigen reglement naar Mornese en de groep jonge vrouwen met Maria als voortrekster, zet zich in om zich de 'geest van Don Bosco' meer eigen te maken. In 1872 komt dan de nieuwe uitnodiging van Don Bosco: hij wil zijn eigen zusters die "voor de meisjes doen wat hij en zijn salesianen voor de jongens doen". Ieder moet persoonlijk kiezen of ze al dan niet ingaan op dit nieuwe levensproject: als zuster vrij staan om jongeren op te voeden. Maria Mazzarello zegt overtuigd ja en wordt de eerste verantwoordelijke van de nieuwe congregatie. Op 5 augustus leggen 11 jonge vrouwen hun eerste geloften af.

Dankzij Don Bosco krijgt het bescheiden naaiatelier, oratorium en internaat uit Mornese de kans om zich wereldwijd uit te breiden. In 1874 wordt een eerste huis geopend in Borgo San Martino, in 1877 vertrekken de eerste zusters naar Nice in Frankrijk en verder naar Latijns-Amerika. In 1891 is België aan de beurt.

De nieuwe congregatie is gericht op de opvoeding van jongeren, vooral van hen die minder kansen hebben om te slagen in het leven; Maria Mazzarello leidt de congregatie op haar typische manier: eenvoudig, realistisch en vrij; ze sterft in 1881, amper 44 jaar geworden.